

Sorø Roklub

1918 - 2018

Sorø Roklub

1918 - 2018

Sorø roklub 1918-2018

Udgivet af Sorø roklub i anledning af klubbens 100-års jubilæum 11. juli 2018

Redaktion Svend Pedersen, Jens Øbro og Jan Preisler

Lay-out – Jan Preisler

Tryk: Lemann Grafisk

1. oplag, 1. udgave

ISBN 978-87-982973-4-3

Der kan i hæftet være illustrationer, hvis rettighedshavere ikke har kunnet findes. Såfremt vi på denne måde har krænket ophavsretten, er dette sket utilsigtet. Retmæssige krav i denne forbindelse vil blive honoreret, som havde vi indhentet tilladelse i forvejen.

„Udgivelsen er støttet af VELUX FONDEN“

Formandens betragtninger i anledning af 100-året.

Vi runder i år sømærket 100 år, og så er det vel naturligt at standse op et øjeblik. Se tilbage på de forgangne år, se hvor vi er i dag og give et bud på, hvad fremtiden kan bringe.

„Intet kommer af sig selv, undtagen lommeuld!“ skrev Storm P. Deri har han ret.

Sorø Roklub, som vi kender den i dag, er resultatet af manges indsats gennem de 100 år. Fra den vanskelige start i de første år over triumferne i 30-erne gennem besættelsens besværligheder 50-ernes afmatning til i dag hvor vi kan se tilbage på mange år præget af stabilitet og livskraft.

Sorø Roklub har gennem årene haft en central placering i byens idrætsliv. Klubben har været samlingssted for talrige udøvere af rosporten lige fra ganske unge til seniorer.

Som et synligt resultat bør nævnes de mange fremragende præstationer på kaproningsbanerne såvel nationalt som internationalt. Vor klub og vore roere har på denne måde gjort Sorø by kendt viden om.

Vi har i jubilæumsåret den glæde at drive klubben i dejlige ajourførte lokaler, med den nye træningssal som det seneste store fremskridt. Dertil kommer en ganske stor og velholdt bådpark - og som det vigtigste - en masse ivrige roere, som næsten døgnet rundt befolker klubben.

Jeg ser derfor med fortrøstning på de kommende år. Jeg føler, at Sorø Roklub har alle muligheder for fortsat at være blandt de førende idrætsforeninger i vor by.

Bjarne Hjorth
Formand

Sorø Roklub fylder 100 år! En markant milepæl i en af Danmarks mest succesrige og traditionsrige roklubber.

Det er med megen glæde og stolthed at der kan ønskes stort tillykke.

Sorø Roklub har en fantastisk historie om fællesskab og holdånd, som viste sin styrke, da klubben i 1970'erne nedbrændte. Siden blev alt opbygget og nyeste skud er træningsområdet for romaskiner.

Sorø Roklub har altid været dygtige til at optage nye tendenser i roning samtidig med, at man har værnet om de stolte traditioner.

Med den skønne beliggenhed har mange talenter i dansk roning fået sin roudannelse i Sorø Roklub. De flotte medaljer helt op til det ypperste i dansk idræt vidner om en særlig kærlighed for ungdomsarbejdet, som er unikt og forbilledligt.

Gennem tiderne har Sorø Roklub således præsteret på de fleste niveauer. Få klubber kan bryste sig af stabil medaljehøst fra de yngste i juniorklasser til den ypperste karat i international roning.

Sorø Roklub indtager scenen som en af kommunens mest vindende og succesrige sportsklubber. At man ovenikøbet bidrager til afvikling af en af dansk ronings mest traditionsrige og vigtigste regattaer vidner om sjældnen virketrang i dansk idræt. Tilmed kan dette gøres i en alder af 100 år, hvilket taler sig eget sprog og vidner også om den meget trofaste skare af mastersroere, som også er klubbens fundament. Tak for støtten til Dansk Forening for Rosport. Tak til trænere, bestyrelse, forældre. Tak til alle som støtter Sorø Roklub.

Idet jeg glæder mig til at følge Soranernes færd mange år fremover ønskes alle et stort tillykke med fødselsdagen.

Henrik Bay
Formand for Dansk Forening for Rosport

Borgmesterens lykønskning – Sorø Roklub 100 år

En blikstille sommermorgen i Sorø. Søens blanke spejl gengiver skovbrynet og himlens lysende hvælv ovenover. En sagte plasken bryder stilheden, snart høres en dæmpet kommando fra en styrmand. Et hold morgenroere glider forbi, styrmanden løfter hånden til hilsen, da de passerer mig og min hund på vores morgentur langs søen.

Det er Sorø for mig.

Skjolden vrimler med mennesker. Søbredden summer af begejstring. Startskuddet går, og vandet piskes til skum af ivrige åretag. Den årlige ro-regatta er i gang, og endnu engang er roere strømmet til fra ind- og udland for at dyste og dele glæden ved rosporten. Snart skal medaljerne deles ud til de dygtige og stolte roere.

Det er også Sorø for mig.

Sorø Hallen - det summer af højtidelig forventning. Sorø Kommunes store og righoldige forenings- og fritidsliv har sat hinanden stævne til det årlige Mesterskabsarrangement. Aftenen er en hyldest til de mange idrætsudøvere og trænere, som har fået medaljer eller på anden vis gjort sig særligt bemærket i årets løb. Og her er Sorø Roklub - unge som ældre - som sædvanlig rigt repræsenteret.

Det er i særlig grad Sorø for mig.

Det er ikke tilfældigt, at min vej ind i politik gik via Kultur- og Fritidsudvalget. For er der noget, jeg er stolt af, så er det vores aktive og rige fritidsliv, som byder på oplevelser, udfordringer og fællesskab for børn, unge, voksne og ældre hver eneste dag året igennem.

Af de mange smukke blomster i idræts- og fritidslivets farverige buket står rosporten for mig som noget helt særligt. Som den sport, der mere end noget andet må forbindes med Sorø-øen. Søerne er en del af vores identitet, som de ligger der, næsten hele vejen rundt om Sorø, og indbyder til at blive brugt. Og brugt det bliver de. Det er Sorø Roklub med til at sørge for, og det har I sørget for gennem 100 år. Klubben har plads til alle, som gerne vil på vandet, hvad enten man er begynder, motionist eller har talent i verdensklasse. Og dét er verdensklasse.

Det er allermest Sorø for mig.

Hjerteligt tillykke med de 100 år!

Gert Jørgensen
Borgmester

Optakt

I Sorø Folketidende kan man i 1911 læse følgende:
Rosporten i Sorø.

Som bekendt er der et Hundrede Baade i Sorø Sø, en ganske anselig „Flaade“, naar den „tørner ud“ paa en Gang, hvad der for øvrigt vist aldrig er sket.

Nu skulde man tro, at Rosporten blev drevet ivrigt her i Sorø, hvor der er saa gode Betingelser derfor, men det er, som vi ved, ikke Tilfældet. At ro i sindigt Tempo fra Akademihaven til Søens anden Bred kan jo ikke ret vel kaldes nogen udpræget Sport; for at Roningen kan kaldes saaledes, maa den bedrives systematisk, d.v.s. der maa være en Roklub til at tage sig af den Side af Sagen. Vi har jo en Sejlforening, som varetager Sejlsportens Interesser, men vi mangler en Roklub, der kan øve Rosporten efter alle Kunstens Regler.

For en halv Snes Aar siden var der en Roklub i Sorø. Den gik overstyr af Mangel paa Næring, d.v.s. der manglede nok baade Medlemmer og Mønt i Kassen for at den kunde fortsætte. Men mon det var muligt at rejse Sagen paany?

Jeg ved nok, der skal Penge til, men kunde det ikke tænkes, at en eller anden vilde være villig til at yde pekuniær Støtte til Sagens Rejsning? Der kunde jo begyndes smaat, f.Eks. ved at bruge de Baade, man for Tiden raader over. De er ganske vist ikke Kaproningsbaade, men i Mangel af noget bedre maa de kunne bruges, og komme Tid komme Raad! Det vilde være morsomt, om vi en Sommersøndag kunde faa se en rask lille Kaproning paa Sorø Sø! En saadan Opvisning vilde sikkert blive mindst ligesaa interessant som en Kapsejlsads.

Sæsonen er nu forbi for i Aar, men var det ikke rigtigst at begynde at røre paa sig, saa man til næste Foraar kunde have Roklubben dannet, parat til at begynde sin Virksomhed, naar den soranske Flaade atter stikker i Søen. Er der ikke nogle af „Folketidende“s Læsere, der har Lyst til at udtale sig om Sagen?

En Ynder af Rosport.

Et indlæg i avisen fra foråret 1912:

Rosporten paa Sorø Sø.

Sorø Sejlforening vedtog paa sin Generalforsamling at oprette en Afdeling for Rosport. Det i denne Anledning nedsatte Udvalg har samamen med Sejlforeningens Formand i Vinterens Løb udarbejdet Love og Vedtægter for en saadan Rosportafdeling.

Man havde haabet i Løbet af Vinteren at modtage en Del Indmeldelser, men disse er desværre kun meget sparsomt indgaaet. Mulig kan disse Linjer gøre sit til, at adskillige endnu i sidste Øjeblik melder sig; Tiden er jo inde til at begynde en saadan Sport.

Det vanskeligste Spørgsmaal bliver imidlertid Baadspørgsmaalet. Udvalget havde haabet med eventuel Tilladelse fra Ejerne at kunne benytte den norske Baadtype,

som er repræsenteret her i Søen i et Antal af 7 Stykker. Men det har desværre vist sig, at denne Type er ubrugelig. Man haaber dog, dersom et tilstrækkeligt Antal Deltagere melder sig, at kunne finde det nødvendige Baadmateriel, og forventer, at Baadejerne vil vise Sagen Interesse ved at udlaane dertil egnede Baade.

Forholdene her paa Sorø Sø er jo ideelle for Rosport, saa det vilde være en Skam, om det ikke skulde kunne lykkes at samle Interessen derfor. Man haaber derfor, at der vil melde sig saa mange, at der mindst kan blive 2 Baadhold og helst flere. Indmeldelse modtages af Roudvalget, som bestaar af Jernbaneassistent Bang, Gymnastiklærer Thomsen og Proprietær Rothe Hansen.

Der skulle gå endnu 6 år før den roklub, der i år fejrer sin 100-års stiftelsesdag, blev en realitet. I Sorø Amtsavis bringes følgende:

9. juli 1918

Sorø Roklub holder paa Torsdag Aften konstituerende Generalforsamling, hvor der skal vedtages Love og vælges Bestyrelse. Det menes, at Foreningen vil kunne starte med ca. 35 Medlemmer, og da den har et Par billige Baade paa Haanden, og der ogsaa er udsigt til, at den vil slippe billigt over den anden store Udgift: Baadehuset, tør man jo nok sige, at alt tegner til en vellykket start.

11. juli 1918

Sorø Roklub holdt stiftende Generalforsamling i Aftes. Apoteker Mogenssen valgtes til Formand. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes endvidere Adjunkt Müller, Kommis Suhr, Kommis Rødel og Montør Friis-Petersen.

Af protokollen fremgår det, at man påregner at anskaffe et skur for ca. 300 kr. til opbevaring af bådene. Skuret vil blive placeret på Skjolden. Endvidere kan man købe 2 brugte både, en 2-åres og en 4-åres inrigger for hhv. 150 kr. og 100 kr.

(Den samlede sum vil kunne omregnes til ca. 16.000 kr i nutidspriser (2018)).

17. juli 1918

Sorø Roklub begynder sin Virksomhed i Aften, idet der under Adjunkt, Kaptejn Müllers Ledelse foretages Svømmeprovver paa Akademiets Badehus.

Den 6. september 1918 skriver avisen bl.a. følgende:

Paa Søndag den 8. September aabner Sorø Roklub sin Rosæson med en lille Højtidelighed, der finder Sted Kl. 9 Formiddag i den sydlige Udkant af „Skjolden“, hvor Klubben Slæbested er anbragt, og hvor dens foreløbige Baadehus er bleven rejst i de sidste Dage.

Klubben er nu med sine 60 aktive Medlemmer, udelukkende mandlige, allerede den 5. største af alle Landets 32 Provinsklubber. Fra paa Søndag modtager Klubben ogsaa Indmeldelse af Byens Damer, ligesom det er Tanken at oprette en Afdeling af ældre Elever paa Akademiet.

Af protokollen fremgår det, at ca. 200 mennesker var mødt frem ved den sydlige ende af „Skjolden“. Formanden, apoteker Mogensen, bød velkommen. Opførelse af bådehuset var kun lige påbegyndt, men man havde fået opsat en flagstang, hvor standeren blev sat. Grundet transportproblemer var kun 2-åres båden nået frem. Den blev døbt „Saxo“ og sat i vandet, hvorefter flere rohold afprøvede den „til Regnen stoppede Sporten, denne første dag“.

I 1919 blev Sjællandskredsens forårskaproning afholdt på Sorø sø.

O.B.Müller var den inspirerende igangsætter bl.a. med hensyn til kaproningen, og med ham ved tagåren vandt man det år danmarksmesterskabet i 2-åres inrigger.

Det nye klubhus efter tegning af tømrermester Sick skulle bygges, og man fik byens befolkning til at tegne sig for en garantisum på 12.000 kr. Klubhuset blev indviet den 12. oktober 1919. Ved samme lejlighed blev 2 4-åres inriggere døbt. Endvidere bestilte man en 2-åres og en 4-åres inrigger samt en 4-åres outrigger hos Sims&Sons i London – de ankom i foråret 1920.

Med de nye både og bådehus stod man godt rustet til den kommende sæson, så i det år kunne man deltage i outriggerløb ved flere kaproninger.

Ved generalforsamlingen blev amtsvejsinspektør Rasmussen, senere Refn, valgt som formand og fungerede som sådan indtil 1923, hvor O. B. Müller overtog formandsposten.

Klubbens økonomi var de følgende år temmelig anstrengt, dels på grund af deltagelse i kaproninger rundt omkring, dels på grund af afdrag på lån i forbindelse med bygning af bådehus samt indkøb af materiel. Dertil kom, at medlemstallet var dalende og roaktiviteten ikke overvældende. Man så sig nødsaget til at sælge 2 af de nye både, for at rette lidt op på økonomien. Men i 1924 lyste det, idet man igen var ved at få et par gode kaproningshold, og det år vandt man danmarksmesterskaberne i både 2-åres og 4-åres inrigger. Sorø blev endvidere udtaget til at repræsentere Danmark i 4-åres inrigger ved de nordiske mesterskaber i Oslo. Holdets mandskab var E. Kruhøffer, Carl Jensen, N. Christiansen, F. Aa. Hansen og styrmand Simonsen. Holdet vandt mesterskabet meget sikker.

Oslo 1925. Der rejses årer foran kongeløgen

De følgende år var der pæn aktivitet med flere kaproningshold i træning. I august måned 1927 foretog et hold Sorø Roklubs første langtur med 4-åres inrigger. Man startede ved Suserup og roede til Næstved, Karrebæksminde, Vordingborg og Bakkebølle og retur.

1928

Sorø Roklub vandt det år danmarksmesterskaberne i både 2- og 4-åres inrigger og blev endnu engang udtaget til et repræsentere Danmark ved de nordiske mesterskaber i Oslo, hvor de endnu engang blev mestre i 4-åres inrigger.

Materiellet var efterhånden temmelig udtjent, men i efteråret fik man ved forskellige donationer mulighed for at indkøbe en ny 4-åres outrigger, og med den gik klubben ind i en ny epoke.

I november meddelte O. B. Müller, at han grundet på en kendelse fra Ordens- og Amatørudvalget, der var gået klubben imod, ikke længere så sig i stand til at fungere som klubbens formand, hvorefter han opfordrede F. Aa. Hansen til at overtage dette hverv

I 1929 blev klubbens firer med styrmand udtaget til at repræsentere Danmark ved Europamesterskaberne i Bydgoszcz i Polen. Holdet bestod af Rich. Olsen, Walther Christiansen, Chr. Olsen, F.Aa. Hansen og styrmand A. Nordkvist. Desværre var den italienske båd for overlegen, men Sorø fik da en andenplads og roerne fik ved hjemkomsten en meget smuk modtagelse. I 1930 vandt man Danmarksmesterskaberne på Odense Kanal i 4-åres outrigger med styrmand, og holdet blev efterfølgende udtaget til Europamesterskaberne i Liège. Nu vandt Sorø så det første europamesterskab til Danmark i firer med mandskabet Rich. Olsen, Walther Christiansen, Chr. Olsen, F.Aa. Hansen og C. Richardt som styrmand. Ved hjemkomsten blev roerne først hyldet i København og derefter var det sorøborgernes tur til at festligholde deres tilbagevenden.

Mandskabet fra europamesterskabet i Liège

I 1932 deltog mandskabet i 4-åres outrigger i europamesterskaberne i Beograd. Her blev man slået af det italienske hold – der blev roet om eftermiddagen, hvor temperaturen var helt oppe på 38 graders varme, og man mente, at italienerne var vant til varmen, hvad Sorø-mandskabet jo ikke var.

Europamestrene fra Budapest - F.Aa. Hansen, Chr. Olsen, Walther Christiansen og Rich. Olsen

1933 blev et godt år for klubben med stor medlemstilgang og stor roaktivitet. Ved europamesterskaberne i Budapest havde man taget både en fire med styrmand og en fire uden med. Ved afvikling af mesterskaberne besluttede man sig for at deltage i firer uden, idet man mente, at løbet i firer med styrmand, hvor italienerne stillede op, ville blive svært at vinde. Europamesterskabet i firer uden styrmand vandt man sikkert. Ved hjemkomsten blev holdet først fejret i København og dagen efter i Sorø, hvor mandskabet i blomstersmykket landauer blev trukket gennem Storgade til Rådhuset af rokammerater.

1936 blev de Olympiske Lege afholdt i Berlin, og Danmark var i toer uden styrmand repræsenteret af Rich. Olsen og Harry Larsen fra Sorø. I finalen styrede mandskabet fra Tyskland over mod Sorø's båd, som derved til-

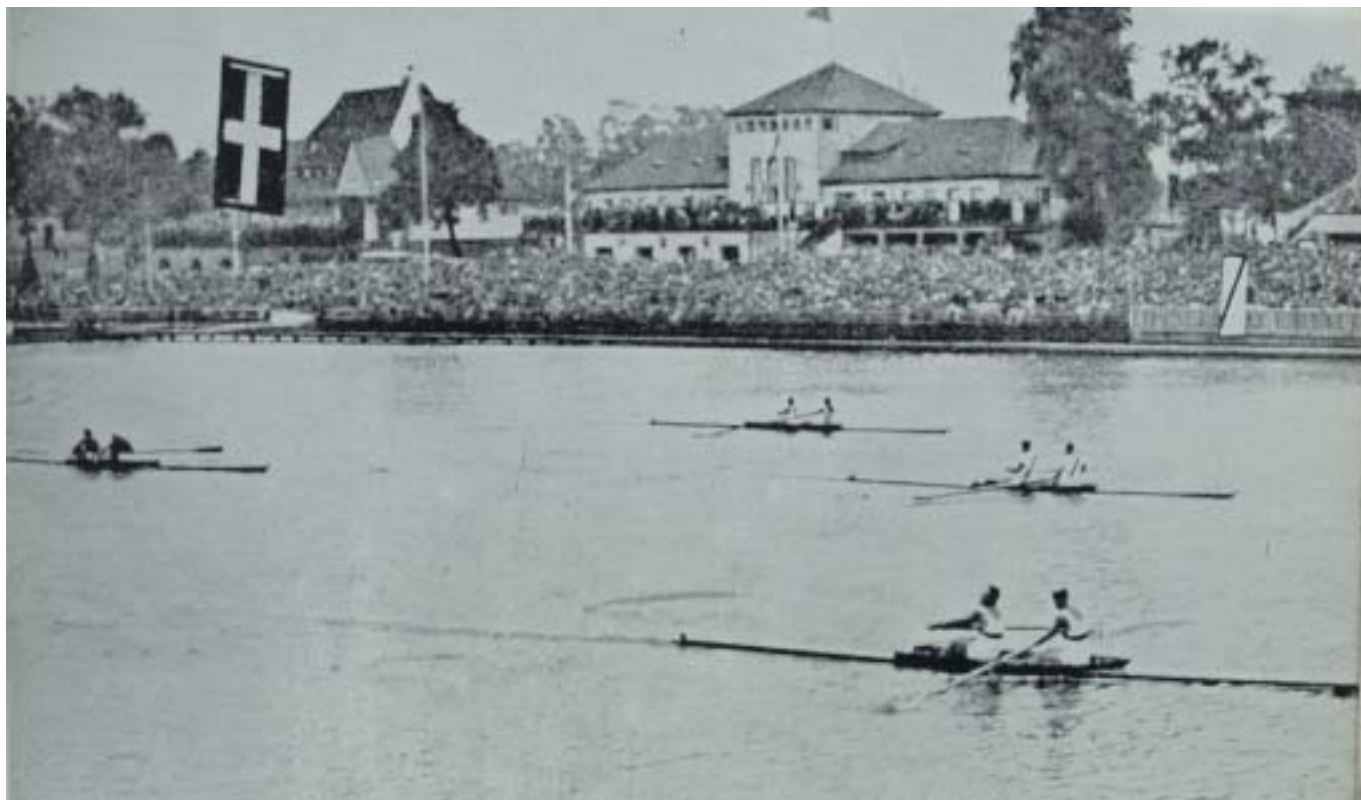
syneladende kolliderede med båden fra Argentina. Rich. Olsen og Harry Larsen fik dog kontrol over deres båd, og roede sig til sølvmedaljer. Ved hjemkomst til Sorø blev roerne hyldet af en tusindtallig menneskemængde.

På grund af, at F. Aa. Hansen i begyndelsen af 1937 var flyttet til København, måtte roklubben vælge en ny formand. Købmand P. Skibelund, der ligesom F. Aa. Hansen havde bopæl i Slagelse, blev valgt og overtog formandsposten i 1938.

De nordiske mesterskaber i 1938 blev afholdt i Horten. Her deltog Sorø Roklub med en letvægtsfirer samt Viggo Olsen i single-sculler. Begge mesterskaber blev hjemfør.

1939 var kaproningsmæssigt en god sæson for klubben. Europamesterskaberne skulle det år holdes i Amsterdam, og Sorø Roklub sendte sine to både afsted. Billetterne til roerne var bestilt, da 2-verdenskrig brød ud, og alt måtte annulleres. Bådene nåede heldigvis hjem i god behold.

Der kom nu nogle år, hvor meget i verden så mørkt ud. Roningen blev det til trods et samlingspunkt for mange mennesker og for Sorø Roklubs vedkommende betød det, at medlemstallet steg. Verdenskrigen og den tyske besættelse af Danmark betød væsentlige indskrænkninger i udfoldelsesmulighederne for mange roklubber. For en dels vedkommende direkte roforbud. I Sorø var der ingen begrænsninger, og klubben oplevede en stærk stigning i aktiviteterne, både i kapronings- og motionsafdelingen. Roklubberne fandt løsninger på nogle af de problemer, som besættelsen medførte. Det lykkedes, trods transportproblemer og andre restriktioner at afvikle en lang række

Rich. Olsen og Harry Larsen vinder sølvmedailjer ved De Olympiske Lege i Berlin 1936

stævner herunder DM. I disse år vandt Sorø Roklub ikke mindre end 7 danmarksmesterskaber. Som en lille „bisætning“ kan nævnes, at Sorø Roklub i 1941 og 1942 blev inviteret til deltagelse i en tysk regatta i Grünau. Bestyrelsen stillede roerne frit – alle sagde NEJ!

I 1944 valgtes isenkræmmer Svend Meyer som klubbens formand, og roklubben var i slutningen af besættelsen stedet, hvor man samledes.

1948

I de første år efter besættelsen var klubben stadig med i 1. række på kaproningsbanerne, og det blev til en række fine placeringer med danmarksmesterskaber i dobbelt-sculler og toer u. styrmand. Det kneb imidlertid med dels at fastholde de mange motionsroere dels at få tilgang af nye medlemmer.

Op igennem 1950-erne befandt klubben sig i en „bølgedal“ – langt fra tidligere tiders høje niveau. Antallet af roture gik ned, og det var som om ungdommen havde mistet interessen for kaproningen. Heldigvis var der dog i roklubben en kreds af medlemmer som holdt sammen om rosporten, og nye roere kom til. I 1951 valgtes overpolitibetjent Arne Grøndal som formand, idet Sv. Meyer nedlagde hvervet i protest mod en afgørelse D.F.f.R. havde truffet ved danmarksmesterskaberne i toer uden styrmand på Odense kanal i 1950. I et referat fra generalforsamlingen 1954 nævnes, at det fra medlemsside blev påtalt at: „Man aldrig så noget til bestyrelsens medlemmer!“

1958

Efter de stille år i 50-erne fik en kreds af entusiastiske unge medlemmer støttet af nogle medlemmer af den siddende bestyrelse udvirket, at entreprenør Arnold Willingshøj ved generalforsamlingen i 1960 indvalgtes som formand.

Som det helt afgørende var imidlertid, at kommuneassistent Wolmer Blond atter blev medlem af klubben. Wolmer Blond var nogle år forinden tilflyttet kommunen fra Fredericia. Han havde været et særdeles aktivt medlem i Fredericia Roklub, dels som roer (nordisk mester i 4+ letvægt) dels som leder og bestyrelsesmedlem.

Ved generalforsamlingen i 1961 blev Wolmer Blond indvalgt som rochef.

Wolmer Blond gik straks, sammen med den nye bestyrelse og en række unge medlemmer, i gang med at vække klubben til live igen.

Man startede med at udarbejde et vinteraktivitetsprogram, som ud over vintertræning for kaproere, omfattede gymnastik, bordtennis, klubaftener i bådhuset samt orienteringsløb gennem den nyoprettede Sorø Roklubs Orienterings Sektion.

Alt dette blev præsenteret i en lille folder, som klubbens medlemmer omdelte til stort set alle husstande i Sorø.

Kaproningsaktiviteterne, som i nogle år havde ligget underdrejet, kom så småt i gang. Der blev dannet en drengefirer i 1959, og allerede året efter var flere hold i træning, alle trænet af Wolmer Blond.

Wolmer Blond

Bestyrer Poul Mørch Hansen afløste Arnold Willingshøj i 1962, men som følge af bortrejse afleverede han „stafetten“ til Wolmer Blond i 1963.

Nu fulgte en række moderniseringer:

Revision og modernisering af klubbens vedtægter.

Renovering og opdatering af dele af bådmateriellet.

Anskaffelse af en ny firer m.st. (Saxo) og indkøb af en ny motorbåd til træneren. Endelig fik man indlagt gas i klubhuset. Det betød, at roerne nu kunne få et varmt brusebad efter turen på vandet (et bad 25 øre).

En gasradiator i opholdsstuen gjorde huset anvendeligt også om vinteren.

Huset var på ingen måde frostsikret, så man lukkede for vandet om vinteren.

Imidlertid fik vintertrænende roere tilladelse til at benytte bade faciliteter på De Kommunale Værker. Et udtryk for det gode samarbejde, der i mange år bestod mellem de 2 „naboer“.

Kaproningsmæssigt gik det også fremad. Mange hold var i dyst på landets kaproningsbaner, mest i begynder- og juniorklasserne, og man opnåede mange pæne placeringer, men tidligere tiders topresultater nåede man ikke. Stævnespeakeren ved Sorø Regattaen Hakon Bjørnbak udtalte i 1961 sin glæde over atter at se Sorø Roklub talrigt repræsenteret på landets kaproningsbaner.

Et enkelt bemærkelsesværdigt resultat i disse år bør nævnes. Nemlig klubbens drengefirer 1962. Dette hold vandt samtlige løb, de deltog i - alt 12. Holdet blev trænet

af skrædder Hans Christiansen (æresmedlem), som efter nogle års fravær atter havde fundet vej til klubben.

Eftermiddagstur til Bøgeholm

Al denne aktivitet betød, at mange nye meldte sig ind i klubben. Der var „gang i den“ som det hedder. Det sociale samvær, der er en integreret del af rosporten, blev af nogle misforstået. De fik beskeden: Enten ror du eller – UD! Også mange, der havde roet som unge, genoptog roning som kærkommen motion. Således genoptog man i 1963 morgenroningen. Denne aktivitet havde ligget stille i en del år.

Ud over aktiviteterne på vandet udfoldede der sig et frodigt klubliv. Hver onsdag fælles kaffebord - søndagstur til Bøgeholm med kaffe og morgenbrød, aftenure til Parnas med minigolfturnering.

Ikke mindst om vinteren var der mange aktiviteter: gymnastik på Borgerskolen, klubaftener i bådehuset med bordtennisturnering, filmforevisning, foredrag m.v. samt aftener med klargøring af materiellet til den kommende sæson.

Hver 2. søndag det meste af vinteren deltog mange medlemmer i orienteringsløb.

Kanindåb

Alle disse tiltag kostede naturligvis penge. Sorø Kommune var en god støtte, og trådte ganske ofte til bl.a. i forbindelse med købet af den nye 4+ Saxo. Også andre gav „en hjælpende hånd“ og mange af byens handlende og håndværkere gav klubben betydelige rabatter.

Bestyrelsen og medlemmerne lå heller ikke på den lade side. Der blev arrangeret andespil på Hotel Klubben, dog med noget svingende resultater. Så forsøgte man sig en såkaldt „skrotindsamling“. Man indsamlede papir, flasker og metaller, som blev afhændet til professionelle med et ganske pænt resultat. Det var imidlertid et meget omfattende arbejde, så efter 2 indsamlinger måtte man stoppe den aktivitet.

Endelig fik klubben tilladelse til at arrangere et lotteri. Der var ikke mindre end 3 hovedgevinster, nemlig 3 knallerter (Velo- Solex). Lotteriet gav et pænt overskud.

Takket være meget omhyggelige dispositioner fra de siddende bestyrelser og dygtige kasserere var der styr på økonomien i disse år.

Daværende formand Frede Hansen foran det gamle klubhus

I 1966 så Foreningen Gamle Sorø Roere dagens lys. Foreningen, der blev etableret med ca. 60 medlemmer, havde som formål: Dels at være bindeled mellem Sorø Roklubs ældre roere, og således holde deres interesse for rosporten vedlige, dels at yde økonomisk og anden støtte til Sorø Roklub. Foreningen blev desværre opløst i 1987 på grund af svigtende medlemstilgang, men i sin „levetid“ ydede den værdifuld støtte til Sorø Roklub såvel økonomisk som ved opbakning i forbindelse med mange af klubbens arrangementer.

Gennem mange år havde man i skiftende bestyrelser drøftet muligheden for at finde udveje til at få et nyt bådhus. Det gamle træhus fra 1919 levede på ingen måde op til tidens krav, og det var, på trods af skiftende husforvalteres og medlemmernes ihærdige indsats, af naturlige årsager stærkt nedslidt.

Morgenroere 1968 - styrmand Max Nielsen, Ove Roy, Kaj Duedal, Preben Hoch og Volmer Blond

1966 blev man enige om, at nu måtte der ske noget. Arkitekt Søren Lotz, tidligere kaproer og nu aktiv morgenroer, blev indvalgt i bestyrelsen som næstformand. Søren Lotz havde som sin hovedopgave at udarbejde forslag til et nyt klubhus. Man ville søge Sorø Kommune om støtte til et sådant projekt.

Søren Lotz ville, om alt gik vel, være den der „kørte sagen“, og han betonede kraftigt, at det ville blive uden egen vinding fra hans side.

1968

I de følgende år blev der heftig debat. Der blev forelagt en række projekter, hvoraf et også indeholdt en såkaldt „ungdomsgård“

Ikke alle medlemmer af det nyetablerede Sorø Sportsråd og Kommunens Ungdomsnævn kunne støtte et projekt ved Sorø Sø. Man ville derimod gerne fremme en udbygning omkring Sorø Hallen. I 1971 blev det klart, at man i byrådet havde et halbyggeri som 1. prioritet og først derefter kom Sorø Roklubs projekt. Man anede lange udsigter.

Ved generalforsamlingen 1969 meddelte formanden Wolmer Blond, at han ønskede at udtræde (uden for tur). Årsagen var en overvældende arbejdsbyrde. I hans sted indvalgte for 1 år Jørn Bach, Slagelse.

Det må her være på sin plads at fremhæve Wolmer Blond's indsats i den periode i Sorø Roklub. Han var drivkraft og inspirator for stort set alt, hvad der skete i klubben i disse år. Han var en formand, der gav plads til alle – også dem med nye idéer. Han var imidlertid også manden, der i klar tale påtalte, hvis nogen i hans øjne ikke opfyldte deres løfter og forpligtelser.

I 1970 blev Frede Hansen valgt som ny formand – han var tidligere kaproer og kaproningschef og han havde således et solidt erfaringsgrundlag. Den nye bestyrelse fik en flyvende start. Skolering; som var et tilbud til kommunens skoleelever om at prøve roning. Aktiviteten, der blev støttet økonomisk af Sorø Kommune, blev en succes, men det stillede store krav til klubbens instruktører.

I „tidens ånd“ var det såkaldte medlemsdemokrati blevet styrket der var månedlige medlemsmøder og et medlemsblad „Årebladet“ så dagens lys.

Imidlertid kneb det med at få gang i kaproningsafdelingen, men i 1973 blev Gert Busk - tidligere kaproertræner. Han gik til opgaven med en seriøsitet, der på den tid ikke var normen i små provinsklubber. Han deltog i alle tilgængelige kurser og andre aktiviteter rettet mod trænergerningen. Det skulle senere vise sig, at hans talent og vedholdenhed var en afgørende årsag til, at Sorø Roklub gennem de næste mange år kunne opvise imponerende resultater på danske og internationale kaproningsbaner.

Branden i 1975 huskes af alle Sorø-roere som den begivenhed, der ændrede alt.

Fra en sodsværtet brandtomt rejste klubben sig som en Fugl Phønix med nye bygninger efter tegning af Søren Lotz. Herudover en total fornyelse af klubbens materiel. Det betød, at man i 1977 ved standerhejsningen kunne indvi et nyt klubhus og holde et betragteligt antal nye både under dåben.

Alt dette blev kun muligt, fordi klubbens bestyrelse og medlemmer gik helhjertet ind i bestræbelserne for, det skulle lykkes.

Sorø Kommune og Privatbankens Fond var stor-spillerne, i det endelige smukke resultat, men det må ikke glemmes, at klubben i de 2 år uden klubhus og bådmateriel modtog en enestående hjælpsomhed fra andre roklubber, organisationer og enkeltpersoner.

En sådan præstation tærer på kræfterne og ved generalforsamlingen i 1977 overlod Frede Hansen stafetten til Merete Leisted Busk.

Man stod nu med et flunkende nyt klubhus et stort antal både, de fleste nye.

Under Merete Busk's ledelse gik man nu meget målrettet mod at få ganske unge mennesker i gang med at dyrke rosport.

1978

Gert Busk var allerede godt i gang med en revitalisering af kaproningsafdelingen og allerede i 1978 sporede fremgang inden for alle områder d.v.s. ungdomsroning, kaproning og motionsroning. Således var klubben repræsenteret ved NM i toer v/Jan Larsen og Mogens Christens og herudover deltog Henrik Nedergaard på en kombineret letvægtsfirer ved VM på Bagsværd Sø.

Om de næstfølgende år er det ikke nogen overdrivelse at sige, at Sorø Roklub markerede sig som Danmarks mest vindende klub inden for juniorroning. Et utal af flotte præstationer med topplaceringer ved DM, NM og en lang række danske og udenlandske stævner.

Alene i 1982 kunne Sorø Roklub opregne ikke mindre end 110 sejre, herunder

5 Danmarksmesterskaber ved junior DM, og i de følgende år så man en næsten ubrudt række af succesrige hold.

Det var til tider vanskeligt at skaffe bådmateriel nok, men det lykkedes ofte at låne sig frem hos hjælpsomme klubber. Som et kuriosum kan nævnes, at klubben i 1982 vandt DM i otter jun. A drenge i en båd udlånt af Lyngby Roklub.

1988

Igennem 80-erne var der som nævnt mange dygtige juniorroere, i Sorø Roklub.

Én enkelt skilte sig imidlertid ud fra resten som et særligt talent. Det var – naturligvis – Trine Hansen. Gert Busk så potentialet, og efter nogle års tilløb som juniorroer, hvor resultaterne blev bedre og bedre kom så det store internationale gennembrud i single sculler.

Kort fortalt har Trine vundet VM bronze i 1993, VM guld i 1994 med stor modtagelse ved hjemkomsten (næsten som i 30-erne). I 1996 døjede Trine med rygproblemer, men vendte hjem fra OL i Atlanta med en bronzemedalje. I 1997 blev det til VM sølv samt mesterskabet i World Cup. Herudover har Trine hjemført 6 danmarksmesterskaber til Sorø Roklub samt et utal af andre topplaceringer herunder sejr i den prestigefulde Henley Regatta i England.

Trine sluttede som toproer i 1999, men hendes enestående resultater fik atter placeret Sorø Roklub og hjembyen Sorø på „rosportens verdenskort“.

Trines præstationer gav givetvis inspiration til både Anna Helleberg og Malene Busk, som begge nåede en række fine resultater. Malene Busk vandt bl.a. guld i singlesculler i 1998 ved Nations Cup i Grækenland.

Som en af de vigtigste årsager til at det lykkedes at få den succes var ungdomsarbejdet. Talrige initiativer blev taget. Skoleroning – ferieroning - skolesamarbejdsaktiviteter o.m.a.

Trine på det gamle rådhus balkon hyldes af Sorøs befolkning efter hjemkomst fra Atlanta i 1996

Det høje aktivitetsniveau stillede store krav til økonomien. Bestyrelsen havde besluttet at fravælge loppe-markeder, andespil o.lign. Kræfterne skulle bruges på det primære, nemlig rosport. Derfor var man på evig „tilskuds-jagt“ rettet mod Sorø Kommune, ofte via Sorø Sportsråd, forskellige fonde, pengeinstitutter og erhvervsvirksomheder. Man mødte i reglen stor velvilje og modtog gennem årene ganske store donationer.

Tiden har vist, at donationer og anden støtte var velan-bragt – Sorø Roklub - er en velfungerende og livskraftig 100-årig.

I 1992 købte klubben det første roergometer (også kaldet romaskine). I årenes løb er det blevet til mange. Ergometerne anvendes primært til vintertræning for kap-roere og motionister. De er meget effektive, idet alle de muskelgrupper, som skal optrænes, kommer i anvendelse.

Herudover har ergometerroning gennem årene udviklet sig til en særskilt konkurrencedisciplin. Der afholdes store stævner med mesterskaber VM, EM og DM.

Sorø Roklub har markeret sig flot med en lang række danske og internationale placeringer.

Kong Neptun med følge ankommer standsmæssigt

Dåben går lystigt for sig

1998

I 2000 lykkedes det at erhverve klubbens første otter. Det blev muligt at erhverve den meget kostbare båd da en række medlemmer gennem bl.a. et skovrejsnings-projekt tjente penge til anskaffelsen.

Otteren Laboremus gav nye muligheder for både klubbens juniorer og voksne roere af begge køn.

I starten af det nye årtusinde fortsatte med høj akti-vitet. Klubbens letvægtsfirer u.st hjemtog ikke mindre end 6 danmarksmesterskaber samt et mesterskab i den tunge firer u.st.

Hertil kom at Ulla Hviid overraskende for mange tog et DM i kvindernes single sculler.

Som kronen på værket vandt Sorø Roklub i 2008 sen-sationelt DM i otter.

Ved optælling kan det konstateres at vore roere siden 50-års jubilæet i 1968 har forøget klubbens registrerede mesterskaber med:

- I VM Guld
- 1 VM Bronze
- 1 OL Bronze
- 16 DM

Hertil kommer et meget stort antal juniormesterskaber.

Ud over ungdommens imponerende indsats voksede en ny side af rosporten op, nemlig mastersroning. D.v.s. konkurrenceroning for roere ude over den første ung-dom. Der dystes både i roergometer på land og på vandet i en lang række klasser, inddelt efter alder.

Sorø Roklubs mastersroere har været vidt omkring og skabt utallige fine resultater.

2008

Det tidligere klubblad „Årebladet“ blev midt i 80-erne afløst af SR –Nyt , der udkom 3 – 4 gange årligt. Bladet, der var redigeret af Arnold Pedersen, udsendtes til medlemmer, samarbejdspartnere og sponsorer med henblik på at holde alle interessenter informeret om klubbens „dag-ligdag“ og naturligvis også om kommende arrangementer o.lign.

Tiderne har ikke være til gunst for publikationer som SR-Nyt. Klubbens hjemmeside www.soroe-roklub.dk etableredes omkring 2003. I 2013 gik man over til elektro-nisk medlemsinformation. Man sparede derved ca. Kr. 30.000.- som så kunne anvendes til andre formål. Med den voldsomme stigning i posttaksterne vi har set i de se-neste år, havde det været en „økonomisk møllesten“ at forsætte med papirløsningen. I dag er Sorø Roklub også på Facebook hvor klubbens medlemmer løbende informeres om aktuelle emner.

I 2014 blev Bjarne Hjorth indvalgt som ny formand, og da Gert Busk valgte at fratræde skete der også ændringer i kaproningsafdelingen.

Bjarne Hjorth skriver:

100 år er gået. Den nye roklub, som opstod efter branden i 1976, trængte til en stor omgang vedligehold, så op til jubilæumsåret har der været fokus på at få malet klubben både udvendig og indvendig. Klublokalet trængte til den helt store omgang, så stort set alt er udskiftet, desværre også det 35 år gammelt køkken, som Keld Johansen den gang stod for at snedkerere.

I slutningen af 2014 fik vi et vink om, at der nu var politisk opbakning og mulighed for at vi kunne få lov til at bygge en ny træningssal til klubben. Straks blev der nedsat et byggeudvalg som kontaktede kommunen og holdt de første indledende møder med Teknik Miljø og Drift. Derfra tog det 2 ½ år til træningssalen stod færdig.

For at få lov til at bygge, skulle vi den helt store tur igennem med diverse dispensationer fra søbeskyttelseslinier og lokalplaner og en tur i Miljø og Klagenævn, hvor det tager ca. et år at behandle indklagede sager.

Den 1 marts 2017 startede byggeriet, alt klappede under byggeprocessen, tidsplan blev holdt og ikke mindst budgettet blev overholdt.

Mange medlemmer har været inde over og givet en hånd med, ellers havde det ikke kunnet lade sig gøre, hverken at holde tidsplan eller budget.

Den 24. juni 2017 kl. 12.00 skete det så. Vores sponsorer stod for at klippe snoren over, borgmester Gert Jørgensen, Brand af 1848 Fond ved Henrik Kjærulff og Sorø Spare & Laanekasse Fond ved Jesper Bach.

Gert Jørgensen, Henrik Kjærulff og Jesper Bach

En dejlig dag med højt til loftet.

Sorø Roklub havde nu fået en meget længe savnet træningssal, som fremover vil være til gavn og glæde for alle mange år fremover.

Den nye træningssal er hurtigt blevet et sted hvor der er dejligt at træne - med lys fra alle sider. Hvor man i mange år under træning i roergometer kun kunne se ind i væggen, er det fantastisk nu at kunne se ud over søen. Det giver en helt anderledes oplevelse af at træne indendørs, og vil også betyde, at man nu har mulighed for at træne indendørs i tilfældet af dårligt vejr.

I 2015 blev det vedtaget, at det var slut med de fire årlige klubblade. En epoke var slut, men samtidig indledtes en ny måde at kommunikere på, nemlig via Facebook

- en nem og hurtig måde at få et budskab ud på, men desværre også et medie, hvor budskabet stille og roligt forsvinder i takt med tiden. Roklubbens hjemmeside fungerer med de overordnede meddelelser, men her kræver det et stort stykke arbejde at holde siden opdateret og vedligeholdt.

Nyt køkken installeres

Sorø Roklub i dag 2018.

Det er med en hvis stolthed, at vi står her i dag 100 år efter at en gruppe initiativrige og fremsynede personer etablerede Sorø Roklub den 11. juli 1918

I dette jubilæumsår må Sorø Roklub siges at være i rigtig god form. Sorø Roklub har gennem alle årene været et aktiv for kommunen og dens indbyggere.

I en tid hvor man kan konstatere faldende medlemskab i nogle idrætsklubber, er vi stolte over, at kunne konstatere medlemsfremgang hos os. Og efter at der er kommet rospinning på programmet, har det tilført en del nye medlemmer.

Aldrig har der været så meget aktivitet i roklubben som nu. Morgenhold ved morgenroere, formiddagshold med rospinning, eftermiddagshold med ungdomsroere, og aftenhold for kaproere, motionister og mastersroere. Og som noget nyt er der formiddagshold med roning på vandet for 60+ foreløbig om mandagen, men der er stadig ledige timer på dagen, og det er vores mål, at der gerne må være aktivitet hele dagen. Der er en stor gruppe af mennesker, som er hjemme om dagen og de må gerne få øjnene op for, at det er skønt at ro i de smukke omgivelser. Men der er mange ting, der skal koordineres, når man skal lære at ro. Det kræver gode instruktører, og det bliver ikke nemmere med alderen, at lære at ro.

I Ungdomsafdelingen er der tryk på. Vi er så heldige, at mange unge har lyst til at prøve roningens kunst. Mange af de unge kommer, fordi de hører fra deres venner som kommer i roklubben, hvor sjovt det er. Så skal de også prøve det. Men samtidig betyder det, at hvis en får lyst til at prøve en anden sport i byen, så trækkes der måske en eller flere med. Vi har de sidste par år ligget tæt på smertegrænsen for hvad vores ungdomslederteam kan håndtere, hvis alle skal nå at komme på vandet. Indendørs kan det også være svært at få plads til alle, hvis der er 30 unge

mennesker under træning. Men det er heldigvis et luksus problem.

Roklubben har fået set klubdragten efter i sømmene, og det kom der en ny og mere tidsvarende kollektion ud af. Mange har været kede af den hvide stribe foran på brystet, så den blev fjernet og ses nu kun på ryggen. Selve snittet af dragten er også blevet betydelig forbedret, og med navnet Sorø foran ser det rigtig godt ud.

Her i jubilæumsåret er det dejligt at konstatere, at Sorø Roklub er en af de klubber i Danmark med den flotteste bådpark. Vi har nu kun omkring 5 træbåde tilbage fra 70- 80'erne, resten af de ca. 50 både klubben råder over, er plast og fiberbåde. Med så stor en bådpark er vi desværre også nød til at skille os af med både, efterhånden som der kommer nye til. Der er simpelthen ikke plads til at fylde flere både ind i bådhalerne.

Den nye dobbeltgig-firer døbes

I jubilæumsåret har klubben købt en singlesculler og en dobbeltsculler. Endvidere har Velux Fonden og Friluftsrådet samt kommunens rådighedspulje sponseret en dobbeltgig-firer med styrmand.

Sorø Roklub står hver år for at arrangere begynderkaproningen også kaldt „Nordea Cup“. Det er for roere, i alderen 10 år og opefter og som ikke tidligere har vundet en medalje i en A-finale. For mange af de unge er det måske første gang de prøver at ro konkurrence. Distancen er 500m, det er en sjov og festlig begivenhed, da alle er helt oppe og køre og man til sidst finder ud af, hvem der har vundet flest medaljer.

Det er også værd at nævne Sorø Regattaen, der bliver 90 år i år, og stadig er nordens største med deltagelse af ca. 600 roere som dystet fra tidlig morgen til sen aften. Regattaen fungerer på samme måde som den altid har gjort - udelukkende med frivillige fra Sorø og forskellige klubber på Sjælland.

Sorø Roklub er klar til at tage hul på de næste 100 år, vi har et godt udgangspunkt.

Som repræsentant for Dansk Forening for Rosport holdt Thomas Ebert standerhejsningstalen 2018

En ny aktivitet - rospinning

Når man taler spinning, tænker de fleste på cykelmotion, men for 6-7 år siden begyndte man også med rospinning i de forskellige roklubber i Danmark. Man ror på romaskiner, ergometre, i takt til musik. Sorø skulle selvfølgelig også være med. Derfor blev et par frivillige sendt på kursus og kørte herefter et rospinningshold hver tirsdag aften med stor succes. Holdet kører stadig og er for alle der har lyst til at motionere.

Vi var et par stykker, der tænkte, at der måtte være nogle mennesker udenfor klubben, der kunne tænke sig at motionere om formiddagen, romaskinerne står der jo hele dagen og bliver stort set kun brugt om aftenen. I 2016 fik vi derfor en artikel i avisen og fik et hold sat sammen hver onsdag formiddag. Der var 12-15 deltagere. Det viste sig hurtigt, at der var interesse for at motionere mere end en gang om ugen, så det blev til både mandag og onsdag. Efter nogle måneder forhørte jeg mig, om der var en eller to, der også havde lyst til at træne rospinningstimerne. Der var to, der meldte sig, så nu var vi dækket ind i forhold til sygdom og andet fravær. Efter det første år, hvor der ikke var ret mange mænd, der deltog, fik jeg sat en annonce i avisen. Der dukkede nu også nogle mænd op, så antallet af motionister, der ville træne om formiddagen, kom nu op på omkring 40 personer, 10 mænd og 30 kvinder. I øjeblikket er vi omkring 35 rospinnere og desuden 5 andre medlemmer i klubben, der også træner på disse hold. Da vi kun har 20 maskiner og flere gerne ville ro mere end en gang om ugen, blev det udvidet, så der nu også er rospinning om fredagen.

Når vi har motioneret om formiddagen, går de fleste ind i vores klublokale og får en kop kaffe og hygger sig. Vi får motioneret, men lægger også stor vægt på det sociale i formiddagstimerne. De fleste af os er ikke på arbejdsmarkedet mere og har derfor tid og lyst til det.

DM i Maribo 2008

Københavnsregatta 2009

Ratzeburg 2009

Ratzeburg 2009

Vichy 2003

Vichy 2003

Hamburg 2004

Hamburg 2004

Sorøregatta 2005

Holstebro 2007

Holstebro 2007

Holstebro 2007

Hjälmsjö 2005

SORØ REGATTAEN, har siden 1928 været en fast del af arbejdet i Sorø Roklub . Tidspunktet ligger fast: altid den 1 weekend i juli. Siden starten har klubben i tæt samarbejde med Sjællandskredsens Regattaudvalg og fra 2012 Regattaforeningen Sjælland, været arrangør af dette store stævne.

Således er den til enhver tid siddende formand for Sorø Roklub født medlem af regattaudvalget, og man møder her navne som navnkundige O.B. Müller som den første efter- fulgt af F. Aa. Hansen, Peter Skibelund, Svend Meyer, Hans Christiansen, Arne Sørensen, Arnold

Willingshøj, Poul Mørch Hansen, Wolmer Blond, Frede Hansen , Merete Leisted Busk og Bjarne Hjorth.

Den årlige regatta er, og har gennem mange år været et stedse større arrangement. Klubbens bestyrelse og medlemmer har, sammen med medlemmer fra en lang række sjællandske roklubber formået at planlægge og afvikle stævnet så godt, at det har udviklet sig til Danmarks mest velbesøgte regatta.

I 2017 deltog ikke mindre end 780 hold fra både ind- og udland.

De samme aktører har gennem årene med mellemrum stået for arrangementet i forbindelse med Danmarks-mesterskaber, Nordiske Mesterskaber, Nordiske Junior-mesterskaber m.m.

Trods det store og tidskrævende arbejde, som ligger lige i „ro-højsæsonen“, er der næppe tvivl om, at Sorø Roklub har gavn af den fokus, der hvert år sættes på rosporten.

En tid som ej er glemt

Min tid i Sorø Roklub er ikke glemt, den vil altid ligge i min erindring som et minde fra der, hvor det hele startede. Årene går, men husker det som var det „i går“. 4 kasser står fulde af minder i form af medaljer, diplomer, en stak af skrapbøger og tykke fotoalbums fra tiden som ej er glemt.

Byen, søen, klublivet på bredden, den blå trøje med den hvide stribe på brystet, cykelturen til og fra træning gennem Parnasskoven eller langs søen ved Borgmesterens øje.

De røde låger mod bagbord og den grønne skov mod styrbord. Sådan skulle årene sættes da jeg i 1987 begyndte til skoleroning i Sorø Roklub.

Senere som ungdomsroer bemærkede jeg hurtigt, at det at blive kaproer kunne blive rigtig sjovt.

Torben Christensen, klubbens rochef i 1987, var ham som i sommeren samme år vovede at sætte mig ud i en singlesculler, og som mange ved udviklede det sig til en tid som ej er glemt.

Jeg blev hurtigt grebet af kaproningen og blev senere en af de kaproere, som klubbens daværende træner, Gert Busk, så et potentiale i.

Mange tusinde kilometre og træningstimer skulle der til før den imponerende tid blandt verdenseliten startede. Bane op og bane ned på Sorø Sø med Gert Busk i motorbåd og med mikrofon for munden.

Roning på topplan handler i høj grad om mentalitet, om at tro på det, fysisk at kunne mærke et glid i båden og føle, at træningen giver mening. Mange ender skulle føres sammen for at nå dertil, hvor jeg nåede med rosporten. Der skulle et samarbejde til, en dygtig træner til at tro på, at træningen gav mening og få mig til at tro på målet. Der skulle gode klubkammerater og gode sparingpartnere til, en bestyrelse, en formand, en roklub med et fantastisk klub-

Træner Gert Busk og Trine - VM 1994

liv. Sådan husker jeg Sorø Roklub dengang tilbage i slut 80'erne og i 90'erne.

Med bronze medalje fra Junior Verdensmesterskaberne i Spanien i 1991, og en samling af guld, sølv og bronze fra Senior VM i bagagen og ikke mindst en bronzemedalje fra De Olympiske Lege i Atlanta 1996, samt en lang række fine medaljer ved Worlds Cups, så er det jo ikke så skidt endda.

Men hvor var det, at det hele startede... Det var i Sorø Roklub tilbage i 1987.

Jeg husker tydeligt mit første stævne i singlesculler - et begynderstævne i Malmø. Jeg husker det som at jeg faktisk var lettet over, at jeg ikke væltede på vej til start. Og hvordan var det nu. Bagbord ind mod de røde låger og styrbord over mod den grønne skov, men de røde låger var jo ikke taget med til Malmø, så det var godt der var gode ungdomsinstruktører med. Der var langt op til førstepladsen, men sjovt var det at være med trods alt.

Dernæst kom turene til Forårsregatta på Bagsværd Sø, Sorø Regatta, Hjelmsjø Regatta i Sverige, Årgangsmesterskaberne i Holstebro, Danmarksmesterskaber og Nordiske mesterskaber, Junior VM i 1990 og 1991, Worlds Cups, Senior VM fra 1993 til 1997 og OL i 1992 og 1996.

Jeg husker tydeligt mit første Danmarksmesterskab i junior A singlesculler i 1989 på Sorø Sø. Medaljen fik jeg af den daværende borgmester i Sorø, Ib Trojaborg.

Trine og Gert Busk - OL i Atlanta 1996

Min morfar fik en stor betydning i min ro karriere. Han fik lov til at overrække min første DM medalje i singlesculler for seniorer på Haderslev Dam i 1992. Han skabte

forbindelsen til Nykredit, som sponsorerede 3 singlescullere til Sorø Roklub. Nykredit 1 som gav en 7 plads ved JVM i 1990, Nykredit 2, som gav en bronze ved JVM i Spanien, bronze ved VM i Tjekkiet i 1993 og guld ved VM i USA i 1994. Endeligt kom „Gnisten“, som førte mig, Danmark og Sorø Roklub ind i historien med en bronzemedalje ved De Olympiske Lege i 1996.

Team Danmark fik en stor betydning med støtte og opbakning og særligt Preben Kragelund og Birger Kyel står klart i min erindring på professionelt opbakning til ro eliten.

Sorø Roklub vil altid være det i roningen jeg erindre bedst med stor støtte og opbakning fra daværende formand, Merete Leisted Busk og kaproningschef, Gert Busk. Senere fra 1997 blev det Roforeningen KVIK i København og Danmarks Rocenter på Bagsværd.

Rosporten er årsag til, at jeg elsker foråret. Hvor bøgen springer ud, så skoven bliver grøn, og som i min tid i Sorø Roklub mindede mig om, at styrbord skulle vende over mod den grønne skov på bredden modsat Sorø Roklub.

Min tid i Sorø Roklub er ikke glemt, den vil altid ligge i min erindring som et sandt minde fra der, hvor det hele startede. Årene går og minderne er der stadig.

Byen, søen, klublivet på bredden, den blå trøje med den hvide stribe på brystet, cykelturen til og fra træning gennem Parnasskoven eller langs søen ved Borgmestrens øje.

Til Sorø Roklub:

Tillykke med de 100 år og til de medlemmer, som i dag har glæden ved naturen og Sorø Sø, og til jer som skaber nye minder og resultater for Sorø Roklub.

Trine (Hansen) nu Jakobsen

Ungdomsroer i Sorø Roklub..

Man kan gisne om, hvorfor vi har SÅ MANGE ungdomsroere i Sorø Roklub. Kært barn har mange navne, så derfor kalder vi dem UROER.

Vi tror det er fordi...

- Sorø Roklub er et rart sted at være, ingen mobning, ingen skubben til side, ingen „ikke god nok“ der er altid en plads til den enkelte

- vi tror, at de kan mærke, at de altid er velkommen i Roklubben, ikke bare i skriv og fine ord men i handlinger.

Nogle unge piger brugte engang ordene:

Vi bliver set

vi bliver hørt og lyttet til

vi bliver værdsat

Vi spurgte engang på uroholdet, hvorfor går DU til roning? Mange skrev:

Min veninde/ven går til roning, og siger det er sjovt og hyggeligt - læg mærke til ordet „hyggeligt“

Min mor/far går eller har gået til roning

Har hørt om roning og vil prøve det

At være ungdomsroer i Sorø Roklub betyder, at man kan dyrke rosport sommer og vinter.

Roning er både en individuel og en holdsport. Flere unge kommer to og to eller flere, der kender hinanden fra eksempelvis skolen, og de vil helst ro sammen i starten. Vi får ikke et fodboldhold af gangen, men mindre kan også gøre det.

Når der skal genereres kaproere, så skal der være „kunder“ i butikken, med andre ord, vi skal have en gruppe uroer, hvor de der ønsker og har bare den mindste smule lyst til at prøve mere roning, kan komme på „næste hold“. Vi vil meget gerne have så mange som muligt til „næste hold“

„Næste hold“ betyder mere træning, andre trænere og både at ro i og selvfølgelig noget kaproning.

Vores uroafdeling spænder lige fra 10 til 19 årige og

en trup på 30 - 35 uroer.

Vi har uroer, der er særdeles rutinerede og synes, det er rart at være i roklubben og at vores kakao efter træning er god, og det er ren råhygge. Den kakao-tradition er ikke tilfældig, den er ren planlagt „nursen“ om vores kære uroer.

Når vi er på vandet om sommeren, bruger vi meget sidemands oplæring. Det er lidt „win-win“. Har „Peter“ en ven med, vil de som regel i samme båd. Nye starter altid med at ro i gigbåde med styrmand. Det er sjældent svært at finde en styrmand, der er altid en, der er skadet/har ondt et sted i kroppen eller måske bare trænger til en gang luft på søen, uden for mange besværligheder - og det har vi plads til hos os.

Det sker, at en gigbåd havner i sivene, men den trækkes bare fri med motorbåd, og det giver altid et godt grin i båden. Det er vigtigt, at ingen bliver forskrækket.

For os i trænerteamet bestræber vi os på, at de skal lære rotaget, håndtering af materiel, lægge båd i vandet og tage den op igen og trafikreglerne på søen. Uroerne har deres „egen“ bådpark, disse både får ofte lidt flere knubs end kaproningsbådene.

I mange år har Sorø Roklub været vært ved Begynderkaproningen, også kaldet Nordea Cup.

Nordea i Sorø har i mange år været sponsor af medaljer ved denne regatta. Det er en regatta, hvor man får medalje, uanset hvordan båden kommer over målstregen. En kærtret båd kan jo svømmes over målstregen.

Vi opfordrer, og finder de bedste argumenter frem af skuffen, til at så mange som muligt deltager.

Ved begynderkaproning ror alle 500 m. (fra Kongebroen til målstreg ved Roklubben) hvor et velbesøgt publikum hepper ihærdigt.

For mange skal der en stor „sæk mod“ til at stille op, og heldigvis har vi ingen tabere - kun vindere ved denne kaproning, idet der er medaljer til alle. Man kan kalde en modigheds/romedalje.

Der er god støtte til regattaen. Vi har deltager fra mange klubber. Vi ved, at klubber fra Jylland må betale ekstra i tid og overfart. Igen frivillige ildsjæle, der bidrager med uvurderlig støtte til samfundets ve og vel.

Events med et mix af uroer, juniorer, kaproere, motionister og mastersroere.

Gerlev svømmehal har vi besøgt medbringende en sculler, der blev bakset ind gennem et lille vindue og over glasskillerum for så at blive rigget til.

Der blev øvet kæntringsøvelser, svømmet, leget med alle de skønne legeredskaber der nu er i en svømmehal og grinet i et skøn mix på køn og alder. Bagefter kaffe/saftevand og boller.

Roklubben havde gjort et godt køb i en junior otter, som flot blev sponsoreret af Nordea Sorø afdeling.

Vi iværksatte et event der hed: Kom og prøv vores nye NORDEA OTTER.

Ro med fire rutinerede roer, og nyd bagefter et lækkert „Lübecker agtigt“ kaffebord.

Når Sorø Roklub deltager ved Lübeckerregattaen, bliver vi altid præsenteret for væld af lækre kager til rimelige priser.

Les Lancier hitter blande de unge. Grill, natsvømning/badning, Lancier på bådepladsen og hygge er ikke dårligt.

Vores rutinerede uroer får mulighed for at være vejleder og hjælpetræner, hvis de ønsker det.

Sorø Roklub er tilmeldt „Sorø Kommunes sommerferieaktiviteter“

Det er primært vores rutinerede junior roere, der er hjælpere.

Vi får et tilskud fra Sorø Kommune, og disse penge tilfalder de unge hjælpere efter „fortjenste“ opgjort i timer.

Det er ikke de store beløb, men et gavekort til Matas el. Sportsmaster luner altid.

Vinter er lig ergometer roning og styrketræning. De bliver udfordret i roning/træning med træningsprogrammer hver eneste mandag/onsdag.

Flere af vores uroer deltager på tirsdagsgymnastikholdet også kaldet „frømandsgymnastik“, 2 timers behård gymnastik med en frømand som indpisker på den gode måde.

5 x øregang - ja hvad mon det er...næsten umuligt.

Vores uroer deltager i den landsdækkende turnering: 8 GP.

Over 5 gange i løbet af vinteren ror man stafet, enten 4 eller 8 stafet. Distancen er forskellig hver gang.

På Roforbundets hjemmeside kan man følge placering og resultat hver gang. Vores uroer deltager med flere hold og med super placeringer.

Den årlige julefrokost med overnatning, videofilm, pakke leg og Les Lancier og anden dans som de finder på nettet, og ser på vores storskærm i den nye træningshal, er altid sikker succes.

De frivillige i træner teamet er:

Sara Hundstrup, Charlotte Johansen og Birgit Juel-Hansen

I sommerperioden er Peter Carstens som motorbådsfører og hjælpetræner.

Så kom vi i gang..

Mastersroning er en disciplin som dyrkes af ældre kaproere samt personer, som måske på et sent tidspunkt af deres liv har fået lyst til at ro kaproning.

I Sorø Roklub var der nogle mødre til døtre og sønner, som selv fik lyst til at prøve det, som børnene syntes var sjovt - roning. Årstallet var 1999.

I flere år havde disse mødre stået på sidelinien som hjælpere, chauffører for de unge og aktive deltagere i det man kan kalde, vedligehold af klubben.

I 1999 blev et par af os spurgt om vi „ikke skulle med til DM i ergometerroning“. Det har vi så deltaget i hvert eneste år siden.

Det var med til at sætte gang i mastersroning, og med Ole Jørgensen som ihærdig motionsinstruktør, blev de damer hurtigt puttet i en gigbåd. Ole knoklede virkelig for at damerne skulle lære roningen, og klubbens træner hang da også godt i, for at lære os noget roteknik. Samme træner skulle have sagt - på den gode måde - til Ole „de to lærer det aldrig“. Ole var ihærdig og sej, og det var de damer også, så de kom hurtigt videre i en dobbeltfirer, dobbeltsculler og sculler. Damerne har gennem årene vundet et utal af regattaer, DM, EM og Masters WM medaljer.

Alle fra den „gamle“ trup ror stadig, nogle mere end andre.

Det var damerne, der startede det med roning, men efterfølgende kom herrerne også i gang.

8 GP

Ganske kort: Årligt 3 regattaer med 1 otter, 8 damer/herrer el. mix. Alle otte skulle ro 2 gange. 1 x otter og enten 1 x dob. firer, 1 x dob. sculler og 2 skulle ro sculler på distancen 1000 m.

Man ror i divisioner, hvor man skal kvalificere sig til den enkelte division, hvor 1. division er bedst.

Hvert løb giver et antal point efter placering, og alle point for de 3 regattaer er udgangspunkt for kåring af årets 8 GP vinder, og for divisions placering næste år. 8 GP var en kæmpe gave til mastersroerne. Det var de rutinerede kaproer og de „ældre“ rutinerede mastersroere, der roede 8 GP, men der manglede ofte roere for at udfylde sæderne. De lidt „nyere“ mastersroere udfyldte disse pladser, og det gav virkelig god træning på teknik og kondition.

DFfR's landsdækkende turnering i ergometerroning gav god vintertræning. Man ror stafethold enten 4 GP eller 8 GP. 4/8 personer ror 5 forskellige distancer over vinterperioden. Sorø Roklub har deltaget i mange år med flotte slutplaceringer.

Den gode træning gav billet til mange ergometermesterskaber. DM, EM, Euroslide og WM og klubben vandt utallige medaljer som følge heraf.

Første gang Sorø Roklub pakkede „cirkusvognen“ mod WM var i 2003. Kursen var sat mod den smukke by Vichy i Frankrig. Godt vejr, sol og blå himmel og masser af blomster lange flodbredden - alletiders debut.

Der er mange opgaver inden afrejse.

Tilmelding til regattaen, bestilling af hotel/fly/leje af bil og bådtransport.

Vi delte opgaverne og Gert og Poul kørte bådtrailer.

Vi roede i næsten alle bådtyper og fik høstet en masse medaljer.

I masters ror man i aldersklasser. A = 27-35, B 36-42 årige o.s.v.

Man ror i heat a´6 - 8 baner, og i hvert heat udråbes en masters WM vinder. Det er noget andet i de åbne klasser.

Mastersroerne i Sorø har været vidt omkring i Europa. Vichy, Hamburg, Glasgow, Wien, Wilnius, Poznan, Duisburg, Hazewinkel, Warese, Bled og München.

For at give et bredere indblik i mastersroning i Sorø, har vi opfordret nogle til at fortælle „deres“ oplevelse/historie.

Så kan vi lære det..

Blomsterne på bredden

Jeg glemmer aldrig september 2009, hvor jeg for første gang deltog i en regatta i udlandet. Det der med i det hele taget at deltage i konkurrence inden for rosporten var stadig ret nyt for mig.

Men jeg var så privilegeret at ro sammen med 3 andre gæve piger. Vi roede i en dobbeltfirer på Sorø Sø og havde det både hårdt men især sjovt. Vi ville frem, og vi måtte bare prøve os selv af. Derfor blev vi tilmeldt 3 løb ved Fisa Masters World Rowing i Wien.

Sikke et overvældende syn, der mødte os, da vi ankom på robanen dagen før løbene startede. Der var roere, både og årer overalt. Det så vældig kaotisk ud. Roerne vadede op og ned ad skråningerne med bådene. Der skulle prøves vand! Prøve vand? Vand er vel bare vand! Men nej, det er det ikke.

Og Gert, vores træner, sendte også os ud for at prøve det der vand - og få kigget godt og grundigt på alle blomsterne på bredden især, pointerede han. Så vi kunne koncentrere os om løbene de næste dage, var begrundelsen.

Godt så - vi knoklede båden ned ad skråningen, stod i kø og fik endelig båden i vandet. Da vi havde roet lidt ned af Alte Donau, glemte vi nærmest at ro. Inde ved bredden mødte os det mest uventede syn. Folk fuldstændig nøgne, gik rundt og poserede eller sad ved flodbredden og læste avis. Transvestitter spankulerede rundt i farvestrålende spadseredragter med store parykker og fine hatte. Aldrig har man set så røde munde, så lange vipper og farvestrålende negle. Nååå - det var altså de blomster på bredden, træneren havde hentydet til.

De følgende dage koncentrerede vi os om vores løb - vi klarede os fint, fik medaljer og følte os uovervindelige.

Ingen opmærksomhed på iøjnefaldende og farvestrålende elementer på bredden.

Ruth

En anden tildragelse

Sort Bundesligahår, hvid heldragt, rød/gule spanske galoner og en spansk sejrscens på medaljepontonen foran kameraerne.

Halvt gennemblødt, kommer jeg til start. Bølgerne i målområdet er ikke under en halv meter, så et par starter nede i læ tømmer båden. Et par tyskere og en spanier. En tjekke i en selvbygget sculler samlet på midten. Den minder mest om en banan der har fået et knæk på midten, og næsten er tilbage i sin oprindelige form. Overblikket er svært, når der ligger syv andre både ved ens side.

De første 500 meter er ren sprint. De sidste er ren overlevelse, med maksimal kraft og den bedste rytme. Det er med en god fornemmelse jeg får bippet på strengen. Men jeg når ikke at se tavlen med placeringer, inden skiftet til næste løb.

„Du har vundet“, siger Udenrigsministeren. De tager nummeret med det samme. Ud i bølgerne igen og hen til medaljepontonen for at få medaljen.

Næste morgen, spørger den norske dommer: „Har du fået din medalje?“ „-Jo?“ , svarer jeg.

Spanieren læser resultatlisten: „Nummer tre. Der er fejl i listen, jeg er ikke nummer tre. Jeg vandt! „Olm som en spansk kamptyr, går han til dommerkontoret. På syngende spansk kommer det: „Der er fejl i resultatlisten. Jeg vandt. Jeg har medaljen“. „Hvilket løb?“ spørger dommeren behersket; „119“, kommer det fra spanieren. Dommeren ser ned i listen og svarer tørt: „Desværre, nej. Det var danskeren. En fra Sorø. Har du medaljen med?“

Lars

Arnold var med til VM i Boston som 70 årig og har sendt os denne beretning om sin oplevelse:

I 2008 skulle Ingrid, Birgit og jeg til VM i ergometerroning i Boston. I lufthavnen mødtes vi med 12 andre danske roere. Det var Reiner Modest, der stod for dansk deltagelse. Han havde sørget for flybilletter og hotel. Vi skulle først flyve til Zürich. Turen over Atlanten foregik i et Airbusfly og varede ca. 8 timer. Afgang torsdag 21. februar. Jeg syntes, det var en umådelig lang flyvetur. Jeg havde derfor også taget en bog med. Jeg havde fået en blanket, jeg skulle ha´ udfyldt.

Da vi var kommet til Boston, stod jeg med blanketten. Hva´nu? Jeg følte mig dum! Men Birgit klarede situationen. Hun dikterede, og jeg udfyldte blanketten. sådan!

I Boston var der mere vinter end i Danmark. Vi blev indkvarteret på Hyatt hotel. Vi var godt nok tre til at dele et to-personers værelse med ekstra opredning. Men sådan noget finder man jo ud af.

Fredag morgen var der faldet meget sne. Men der var ingen is på floden Charles River, der løb forbi hotellet.

Reiner kom dagen efter, og han havde sin kone og sønnen Alexander med. Reiner delte røde bluser med

„Danmark“ på ryggen ud til alle os danske roere.

Så fik Birgit en god ide. Hun syntes vi - altså Ingrid, Alexander, Birgit og mig - skulle på bytur.

I en meget stor sportsbutik gik vi ind. Birgit sagde til Alexander: „Her må du gå rundt, som du har lyst, men gå ikke ud af butikken. Vi følges ad, når vi går videre herfra“.

Lidt senere fandt vi et lille sjovt sted med gamle og slidte møbler. Man kunne købe mad og drikke. Ingrid ville længere hen ad gaden og købe et eller andet. Vi håbede, at hun kunne finde, hvor vi var. Det var jo fremmedartede forhold.

Pludselig reagerede Alexander: „Hun gik forbi!“ sagde han og smuttede ud på gaden og fik hende på rette vej.

Arnold

Tre medaljer til os

Rokoncurrencerne blev afviklet i Agganis Arena, der lå i fin gåafstand fra hotellet. Da vi kom til den meget store hal søndag d. 24. februar, fandt jeg straks frem til vejningen og fik et stempel på venstre overarm. Max vægt var 75 kg. Mens jeg varmede op, kunne jeg på skærmen følge de igangværende løb. Ingrid var suveræn og vandt i 7.54.7 foran nr. 2 i 8.18.1. Birgit blev nr. 2 i 7.45.2 efter USA i tiden 7.33.5.

Da det blev min tur, havde Ingrid og Birgit fundet tilskuerpladser lige foran mig. Reiner Modest var min coach. USA vandt i 7.28 og jeg blev nr. 2 i 7.33.5 Jeg havde store problemer med en tysker, som var foran mig i begyndelsen af løbet.

Arnold

En rigtig „sådan kan man lære det“ historie

2 herrer i en dobbeltsculler sidder til start. Man må håbe det er deres 1. start, for da bådene er siderettet, rød/grønt startlys tændt, respektive klubbers navne opråbt bliver der meddelt: 2 minut.

De herrer tænker, at så er der god tid. Piller ved uret, rykker lidt på sædet og hvad man ellers laver når der er „god tid“ Hvad sker? De andre roere sætter igang.

2 min. er ikke 2 min. men en tid fra 2 sek. til 2 min. Så kan man lære det: „vær klar“.

Peter C.

Vi skulle spare lidt

Det var ved WM i Vichy. Vi havde taget fly og lejet bil. Om søndagen havde vi roet mix løb, og rejste først fra Vichy og eftermiddagen. Vi kunne ikke nå lufthavn i Paris samme dag, og måtte have en overnatning. Ole Jørgensen var med, og havde lige forinden afrejse brækket foden, så han var lidt umobil.

Vi fandt et meget lille „hotel“. Vi var 6 og de to ægtefæller fik et dob. vær. Så var vi 3 piger og Ole tilbage. Vi blev enige om at vi godt kunne dele et værelse, så vi puttede Ole i nederste køje.

Det var sådan et værelse med „bakke ind gå forlængs ud“ toilet/bad. Det var billigt, og vi skulle bare hurtigt vi-

dere næste dag.

Birgit

Så kan man lære det

Ved et otterløb i Maribo manglede der en roer på en båd. Gert spurgte Poul, om ikke han lige kunne tage den. Poul var split ny i roningen, og tænkte „det kan jeg vel nok“, men spørger dog lige, hvad er det for nogle roere. „Det er nogle halvgamle nogle - så det kan du godt klare“. Poul var lykkeligt uvidende om, at sådan nogle halvgamle roer absolut ikke er at kimse af. Han taler stadig om, at han troede, han skulle dø.

Poul

Ved WM i Glasgow var vi rigtig mange deltagere fra Sorø Roklub.

Vi lidt ældre piger skulle ro et dobb. firer løb med en af vores absolut stærkeste og teknisk dygtigste masters-roer med på båden.

Det var et rigtigt møgvej, og løbene var hele tiden meget forsinket med op til halve og hele timer.

Vi trækker tiden lidt på land, for det var koldt at sidde ude i båden og vente på start. Vi gør klar til at gå ud, for os at se i god tid. Bedst som vi står der med båd og årer, ser vi vores løb blive afviklet ned af banen. Det var så surt, og vi var nogle damer, der var så ærgerlige, for vi havde sådan glædet os til netop det løb.

Birgit

Morgenroerne

Til alle tider og i mange roklubber har begrebet morgenroning været et vigtigt hjørne i klubben. Også i Sorø Roklub har morgenroning i generationer været en del af klubbens liv. Den stamme der for nuværende færdes på Sorø Sø i de tidlige morgentimer blev etableret for henved 30 år siden. Faktisk var der i starten flere grupperinger, idet bådholdene jo afgjorde hvor man hørte til, hvilket også blev tydeligt ved den efterfølgende morgenkaffe i klublokalet. Dette ændredes ved den store „brødfusion“ i 1989 hvor Sorø Roklubs tidligere formand, Frede Hansen, trådte i karakter som selvbestaltet morgenbrødsformand. Siden da har den efterhånden talstærke gruppe bestået af en enkelt homogen forsamling.

Der er en god portion fællestræk blandt morgenroerne. De er alle mænd og alle i deres bedste alder; yngste mand er 58 år. Med ganske få undtagelser gælder det også, at ingen tidligere har roet kaproning. Der er altså helt igennem tale om motionsroning, hvilket også afspejles i de forskellige roteknikker. Morgenroningen bedrives som en helårssport. Om sommeren naturligvis på vores skønne Sorø Sø, hvor der ros en morgentur til Parnas, Banevejen eller Andebugten. Og i hele det kolde og mørke vinterhalvår foregår det indendørs i romaskinerne eller i nogle af de tekniske installationer, der er til rådighed i klubbens nye og pragtfulde træningssal. Faktisk holdes der kun fri på helligdage. Efter ihærdig træning med en efterfølgende tur under bruseren er der samling i klublokalet. Her står den på kaffe, dog te til nogle enkelte sarte sjæle, og morgenbrød. Morgenbordet har efterhånden udviklet sig en god del udover lidt brød og en bøtte med rejeost. Indimellem med temmelig overdådig forplejning.

Morgenroerne dyrker roningens glæder og det sociale samvær på tværs af klubgrænser. I mange år har der bestået en særlig tæt forbindelse mellem Københavns Roklub, KR og Sorø Roklub. Det udmønter sig i årlige træf, hvor der skiftevis ros i Københavns kanaler og på Sorø Sø med efterfølgende gode frokoster. For en del år siden flyttede nogle af aktiviteterne udenlands, idet der arrangeredes træningsophold under fremmede himmelstrøg.

Båden gøres klar til tur på søen ved Kangerlussuaq

Første udlandsrejse gik faktisk til noget så eksotisk som Grønland. Ved Kangerlussuaq – Søndre Strømfjord – ligger en lille sø hvortil SAS Roklub har fået transporteret et par både. Så hertil drog i 2004 en gruppe på otte morgenroere for at afprøve roning i arktiske områder. Herefter er det gået slag i slag med de udenlandske træningslejre.

Der lægges fra broen i Henley i en fremragende otter

Der har været en tur til roningens Mekka, Henley ved Themsen lidt vest for London. Og der har været Stockholm, et par ture til Berlin og til Ratzeburg. Et par indenrigs træningsophold er det også blevet til, Silkeborgsøerne, Odense og Nakskov. Turene til det pragtfulde Hjelmsjö i sydsverige var meget idylliske og stilfærdige; men logistikken var vanskelig. Der er ingen både i Hjelmsjö, som er et regionalt rocenter. Men roklubben DSR har hvert år et meget stort antal roere på træningsophold over to uger, så det blev aftalt med DSR, at de efterlod de både som vi skulle bruge. Herefter skulle vi så sørge for hjemtransport hvilket var forbundet med en del omkostninger og vanskeligheder. Og da adgangen til forfriskende drikkevarer i det sydsvenske hæmmes af en bureaukratisk og formynderisk lovgivning, skulle alt medbringes hjemmefra.

Der er nu fundet en helt fast model for afvikling af disse træningsophold, i Grækenland. Tolo Roklub er en dansk roklub, faktisk en af Danmarks største, som afvikler alle sine aktiviteter i byen Tolo på Peloponnes. Hertil drager man afsted en uge hvert andet år med ophold på Hotel Romvi, som ligger på stranden hvor de to årers inriggere ligger for svaj lige udenfor. Der ros daglig ture på

September morgen - Sorø sø

Træningstur til Odense Roklub

20 til 30 km i det gode farvand og gunstige klima, og hotelværten Antonis yder en superb og velmagende betjening.

Af nyere dato er der skabt de årlige Boot Camps som finder sted i sommerhuse ved storebæltskysten. Her er roning ikke mulig, men aktivitetsniveauet er dog på højt niveau med volleyball, lystfiskeri, kajakroning og diverse spil. Langtursroning i danske farvande er også taget i anvendelse. Her er der tale om endagsture til roklubber på Sjælland, hvor der aftales lån af det nødvendige antal både og også meget gerne træffes aftale med lokalkendte langtursstymænd.

Roning er for alle, unge og gamle, kvinder og mænd. Det er en frisk sport i den frie natur som giver store naturoplevelser og knytter mange venskaber og ægteskaber. Sorø Roklub har glædeligvis de senere år styrket indsatsen i bredden med nye aktiviteter, den nye træningshal og indkøb af ny gigfirer til motionister.

Sorø Roklubs formænd:

1918 – 1919 Apoteker C. Mogensen
1920 – 1922 Amtsvejinspektør Refn
1923 – 1928 Lektor O.B. Müller
1929 – 1937 Direktør F. Aa. Hansen
1938 – 1943 Købmand P. Skibelund
1944 – 1950 Isenkræmmer Svend Meyer
1951 – 1959 Overpolitibetjent Arne Grøndal
1960 – 1961 Entreprenør Arnold Willingshøj
1962 – 1962 Bestyrer P. Mørch-Hansen
1963 – 1969 Skatteinspektør Wolmer Blond
1969 – 1970 Elektriker Jørn Bach Jørgensen
1970 - 1977 Overassistent Frede Hansen
1977 – 2014 Viceskoleinspektør Merete Leisted Busk
2014 - Redningsfører Bjarne Hjorth

D.F.f.R. 's ærestegn:

1976 Keld Johansen
1987 Merete Leisted Busk

D.F.f.R. 's udmærkelsestegn i guld

1992 Trine Hansen (nr. 798)

Sorø Roklubs Ærersmedlemmer:

Amtmand baron Bille Brahe
Byfoged Baller
Borgmester, lærer J.C. Lauritsen
Rektor H. Raaschou-Nielsen
Skrædder Hans Christiansen
Direktør F. Aa. Hansen
Snedkermester Keld Johansen
Tømrer Otto Petersen
Tømrer Gert Busk

Sorø Roklubs hæderstegn:

Borgmester Jul. Frandsen
Lektor O.B. Müller
Købmand Kr. Petersen
Proprietær Sv. Høyer
Fabrikant Holger Eich
Advokat H.C. Langkjær
Læge S.V. Lauritsen
Direktør F. Aa. Hansen
Telefonmontør Chr. Olsen
Politiassistent Walther Christiansen
Snedker Poul Richardt
Telefonmontør Rich. Olsen
Sparekassebud E. Quist
Købmand P. Skibelund
Isenkræmmer Svend Meyer
Boghandler Ove Nordentoft
Tømrer Otto Petersen
'Distriktsmontør Jens Nielsen
Snedkermester Keld Johansen
Overpolitibetjent Arne Sørensen
Overlærer Iver Ahrent Jørgensen
Mekaniker Torben Larsen
Bankfuldmægtig Jens Øbro
Dekorator Jens Larsen
Skatteinspektør Wolmer Blond
Overassistent Frede Hansen
Tømrer Gert Busk.

Bestyrelsen 2018

Bagest - Birgit Juel Hansen – rochef, Peter Rauert Carstens – materielforvalter, Ulla Hviid – næstformand, Peter Lindblom – kaproningschef,
Forrest – Bjarne Hjorth – formand, Eva Poulsen – husforvalter, Lene Pålsson - kasserer

Ved redaktionen af nærværende skrift har vi bestræbt os på, at give læserne et billede af hvorledes de første 100 år er gået. Endvidere vil man kunne læse nuværende ledere og medlemmers indlæg, ligesom vi bringer en omtale af aktiviteter, som er forholdsvis nye. Langt fra alt, hvad der er passeret gennem de mange år, har vi kunnet medtage, hvor gerne vi end ville. Vi håber på forståelse herfor.

Fra klubbens tidligere formand Merete Leisted Busk og kaproningschef Gert Busk har vi på opfordring modtaget en udførlig omtale af perioden 1977 – 2014. Af plads- og redigeringsmæssige årsager har det ikke været muligt at bringe det meget omfattende materiale i sin helhed.

Imidlertid vil interesserede om kort tid kunne læse indlægget i på Sorø Roklubs hjemmeside www.soroe-roklub.dk under punktet *tilbageblik*. Her vil man også kunne finde andre interessante ting fra Sorø Roklubs arkiv.

Sorø, juni 2018

Svend Pedersen, Jan Preisler, Jens Øbro.

Indholdsfortegnelse

Forord v. Bjarne Hjorth	5
Lykønskning fra formand for Dansk Forening for Rosport Henning Bay	6
Lykønskning fra borgmester Gert Jørgensen	7
Sorø Roklub gennem 100 år	8
En ny disciplin - rospinning v. Laila Hjorth	17
Sorø Regatta	22
En tid som ej er glemt v. Trine Jakobsen	24
Ungdomsroer i Sorø Roklub v. Birgit Juel Hansen	26
Så kom vi i gang... v. Birgit Juel Hansen	27
Morgenroning v. Jan Andersen	30

